

||:OBC

ORQUESTRA SIMFÒNICA
DE BARCELONA
I NACIONAL DE CATALUNYA

FUNDADA L'ANY 1944 PER
EDUARD TOLDRÀ (1895-1962)

TEMPORADA
DE CONCERTS

2011
2012

22

Programa de mà
17 d'abril de 2012

EL TALENT DE LA JOVENTUT

Jove Orquestra Nacional de Catalunya

Manel Valdivieso director · Helena Satué violí

L'AUDITORI

PROPERES CONCERTS A L'AUDITORI

+ informació a www.auditori.cat
www.obc.cat

Segueix-nos a:

ORQUESTRA SIMFÒNICA DE BARCELONA | NACIONAL DE CATALUNYA

ABRIL divendres 27 21h | dissabte 28 19h | diumenge 29 11h - Sala 1 Pau Casals Preus de 20 a 45 €

EL WAGNER MÉS SIMFÒNIC

WAGNER Obertura de *Die Meistersinger* / Encantaments del Divendres Sant de *Parsifal* / Preludi i "Liebestod" de *Tristan und Isolde* / Fragments de *Götterdämmerung*

ORQUESTRA SIMFÒNICA DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

Josep Pons director

MAIG divendres 4 21h | dissabte 5 19h | diumenge 6 11h - Sala 1 Pau Casals Preus de 20 a 45 €
dimarts 8 21h - Preu 25 €

LA GRÀCIA DE SCHUBERT

SCHUBERT Obertura *Italiana* | **BAGUER** *Simfonia núm. 2* | **WEBER/BERLIOZ** *Invitació a la Dansa "Le Spectre de la rose"* | **SCHUBERT** *Simfonia núm. 3*

Guillermo García Calvo director

CICLE CORAL

ABRIL dissabte 21 18h - Sala2 Oriol Martorell Preu: 10 €

RÈQUIEM ALEMANY DE JOHANNES BRAHMS

CORAL CANTIGA DE BARCELONA

Josep Prats director

TEMPORADA MUSIQUES MODERNES

ABRIL dissabte 28 21h - Sala3 Tete Montoliu Preu: 15 €

BENAVENT - DI GERALDO - PARDO

Concert inclòs al Cicle contrabaix 11-12

Considerats com els autèntics mestres de la fusió del flamenco i el jazz, el famós trio presenta el seu tercer disc.

Fes dissabte amb l'OBC

A partir d'ara escoltar l'OBC et sortirà a meitat de preu si vénss dissabte dues hores abans del concert.

50%

de descompte

A LES
TAQUILLES
DE L'AUDITORI

Per a abonats a l'OBC, menors de 26 anys i persones aturades.

Entrades limitades segons l'aforament.

ABRIL 12

DIMARTS 17 | 21h Sala 1 Pau Casals

22

EL TALENT DE LA JOVENTUT

Jove Orquestra Nacional de Catalunya

Manel Valdivieso director · **Helena Satué** violí

Manuel Blancafort (La Garriga 1897 - Barcelona 1987)

El rapte de les sàbines (1932) 13 min

Béla Bartók (Nagyszentmiklós, Hongria 1881 - Nova York 1945)

Concert per a violí i orquestra núm. 2 (1937-1938) 36 min

Allegro non troppo

Andante tranquillo

Allegro molto

Helena Satué violí

Béla Bartók (Nagyszentmiklos, Hongria 1881 - Nova York 1945)

El mandarí meravellós, op. 19. Suite (1919) 30 min

La durada del concert és aproximada.

La pausa serà de 20 minuts.

Programa presentat per **EL TRIANGLE**

Agrairíem que apaguéssiu els mòbils, desactivéssiu les alarmes sonores i continguéssiu els estossecs.

Un mocador redueix notablement el soroll.

COMENTARIS AL PROGRAMA

L'any 1875, el ferrocarril va arribar a la població vallesana de la Garriga i, des d'aquell moment, els clients del balneari Blancafort es van multiplicar. Entre la burgesia barcelonina es va posar de moda anar a la Garriga a prendre les aigües, i la família Blancafort va tirar endavant el negoci acollint una bona part de la intel·lectualitat catalana de l'època. En un moment o altre s'hi van donar cita Francesc Cambó, Jacint Verdaguer, Santiago Rusiñol, Josep Carner, Eugeni d'Ors (que, inspirant-se en aquell ambient, va escriure *Oceanografia del tedi*) i Frederic Mompou. Manuel Blancafort —el quart dels fills de la família que regentava el balneari— va compartir tertúlies amb alguns d'aquests personatges i aviat es va fer càrrec d'una de les aventures empresarials del seu pare: una fàbrica de rotllos per a pianola batejada amb el nom de La Victòria. Fer un rotllo per a pianola implicava escoltar detingudament una obra, analitzar-ne la instrumentació, la forma, els temes i els contratemps, etc., i finalment fer-ne una reducció per a piano sol i interpretar-la. Aquesta feina va permetre a Blancafort gaudir d'una experiència musical poc habitual, però molt intensa i d'alt nivell. Gràcies als consells de Frederic Mompou, Blancafort va decidir dedicar-se seriosament a la música, tot i que cap als anys trenta va relegar la música a un segon pla, encara que mai va deixar de compondre i, fins i tot, va guanyar un parell de vegades el premi Ciutat de Barcelona. El catàleg de composicions de Manuel Blancafort inclou una desena d'obres simfòniques, dos concerts per a piano i orquestra, una cantata, dos quartets de corda, una vintena d'obres corals, un parell de sardanes i una altra vintena

d'obres per a piano sol.

Les seves primeres obres tenen una marcada influència de la música francesa, sobretot de Satie i Debussy, en el sentit de buscar la màxima expressivitat amb els mínims mitjans, i també pels tocs d'humor o de caràcter juganer que incorporen. Juntament amb Mompou, Gerhard, Toldrà, Samper, Grau, Ricard Lamote de Grignon i Gibert-Camins, va formar l'anomenat Grup dels Vuit, grup selecte dels millors compositors del moment que, si bé no defensaven cap estètica comuna, sí que es podrien haver afegit sense gaires problemes a les paraules de Blancafort quan deia: "Fugir de Wagner és, al meu entendre, el primer dels manaments que caldria imposar a la música catalana. Som pocs a Catalunya els que ens inclinem més aviat per París que per Berlín. No es tracta d'afrancesar la nostra música, però crec que, si de Berlín es baixa a París, s'enceta una bona direcció per acabar arribant a Catalunya, on definitivament ha d'estar situada". Com escrivia Xavier Montsalvatge sobre Blancafort: "La seva música havia adquirit una gran riquesa conceptual, un traçat segur i una transparent sinceritat [...] s'aproxima a un romanticisme difús, policromat, amb accents que evidencien la seva catalanitat en un pla perfectament actual".

Blancafort, amb una influència més francesa que wagneriana, seguia les petjades d'Albéniz, Granados i Falla amb preferència pel cançoner català.

Segons va deixar escrit el mateix Blancafort: "Des que vaig sortir de la infància

vaig sentir la vocació d'escriure música per expressar-hi els meus sentiments. L'afany d'originalitat no em va obsessionar mai, i la meua guia va ser la sinceritat: compondre modestament, amb fidelitat a mi mateix, procurant afirmar un sentit personal, sense deixar-me dur per qualsevol tendència amb la qual no em sentís identificat. Vaig imaginar una música catalana en la qual imperés la claredat: simple, descarregada d'excessos contrapuntístics i de cromatismes nebulosos que ofegarien la puresa expressiva de la nostra lírica. Una música tonal, lògica i concisa. La meua fe en el nacionalisme era ferma i pensava que nosaltres havíem de seguir les petjades d'Albéniz, Granados i Falla, però emprant amb preferència el nostre cançoner català com a material per a la creació d'una obra paral·lela a la que ells van construir amb materials d'altres regions espanyoles”.

El rapte de les sàbines és la segona obra simfònica de Manuel Blancafort, estrenada el 19 d'octubre de 1932 per l'Orquestra Pau Casals. Malgrat que originàriament es va pensar com a música de ballet, l'obra presenta les característiques pròpies d'un poema simfònic que evoca l'episodi mitològic del rapte de les dones de la Sàbia per part dels homes de Roma i el posterior pacte entre romans i sàbines. L'inici de l'obra és oníric, de tall impressionista, amb girs melòdics que denoten aquest segell català que apuntàvem més amunt i un paper destacat del primer violí que contrasta amb la sonoritat a tutti de l'orquestra. La riquesa tímbrica és constant i l'element descriptiu de la música no s'amaga en cap moment: després de l'episodi inicial, festiu i alegre, apareix un moment dramàtic que, fins i tot des del punt de vista tonal, s'allunya de l'esperit popular, amb grans acords com-

pactes i una sonoritat en general més greu que a l'episodi inicial. Després apareix un simpàtic scherzo que desemboca un altre cop en un episodi de tensió (sempre amb un ritme molt ben definit) per, finalment, reexposar l'ambient oníric i plàcid del començament. A la crítica que Joan Gibert-Camins va publicar sobre l'estrena de l'obra, s'hi podia llegir: “La seva orquestra sona fluida i àgil: hi ha el que podríem dir la gràcia del color i un extraordinari bon gust en el joc dels valors sonors i en la tria dels timbres. La música del Rapte no és transcendent, però en canvi és extraordinàriament dinàmica, d'una gran riquesa rítmica i contrapuntística, amb subtils harmonies que ens fan pensar de vegades en Ravel”.

Bartók va transformar en música la ràbia, la impotència i l'angoixa que havia viscut durant la primera guerra mundial. Aquesta necessitat d'expressió va adquirir forma en un ballet-pantomima amb dobles sentits, denúncia social, erotisme i sàtira.

Una obra pensada inicialment també com a ballet, però que s'ha prodigat més en la versió de suite orquestral, és El mandarí meravellós de l'hongarès Béla Bartók. Tot just acabada la Primera Guerra Mundial (1918), Bartók va transformar en música la ràbia, la impotència i l'angoixa que havia viscut els darrers anys. Aquesta necessitat d'expressió —compartida en aquell moment per nombrosos artistes— va adquirir forma en un ballet-pantomima carregat de dobles sentits, de denúncia social, de brutalitat, d'erotisme i també de sàtira. La versió escènica de l'obra va ser censurada i, finalment, prohibida, però Bartók en va fer una suite

per a orquestra gràcies a la qual coneixem aquesta música que, sovint, s'ha comparat amb La consagració de Stravinsky per la contundència, pel treball rítmic innovador i per la riquíssima i original instrumentació. L'argument parla de tres malfactors que obliguen una noia a seduir homes i així ells els poden robar tot el que duen al damunt. Després d'un parell d'intents frustrats (els clients són més pobres que les rates) apareix un ric mandarí de l'Orient llunyà. La dansa de seducció posa l'erotisme en primer pla; els lladres cauen sobre el mandarí, l'escanyen i l'apunyalen, però aguanta amb vida fins que la noia l'abraça. Cal dir que, a la suite orquestral, la música acaba just abans de l'assassinat. La crítica publicada l'endemà de l'estrena a Colònia l'any 1926 deia: "La commoció que va esclatar a l'auditori i la trama repugnant van fer que les primeres fileres quedessin buides abans del final [...] d'aquesta obra inferior (per dir-ho suaument). L'estrena d'aquesta obra bartokiana de prostituta i proxeneta amb soroll orquestral hauria acabat amb un refús calmat i silenciosos si alguns no haguessin demanat amb aplaudiments i crits la presència de l'autor, intentant transformar l'incontestable fracàs en un èxit".

Vint anys després del *mandarí meravellós*, Bartók va estrenar el *Concert per a violí núm. 2* amb un gran èxit i que, encara ara, és un dels més interpretats arreu.

Vint anys després, ja sense escàndols i amb un notable reconeixement internacional per la seva obra, Bartók va compondre el Concert per a violí i orquestra núm. 2, acabat al desembre de l'any 1938 i dedicat al violinista hongarès Zoltan Székely, amic personal de Bartók, que va ser qui li va demanar que l'escrivís i qui la va estrenar el 23 de març de 1939 a Amsterdam. De seguida l'obra va tenir un gran èxit, i encara ara és un dels concerts per a violí del segle xx més interpretats arreu. L'obra té una estructura d'arc basada en la variació: el darrer moviment és variació del primer, simetria que crea el suport adequat per a un moviment central estructurat com a tema amb sis variacions i reexposició del tema. El final és molt tens i dramàtic, amb molta força i uns impagables glissandi dels instruments de metall. La feina de la solista és endimoniadament virtuosística, amb passatges gairebé violents que exigeixen el màxim de la intèrpret.

David Puertas Esteve

TV3 amb L'Auditori

PROGRAMA

22

Manuel Blancafort

El rapte de les sàbines

- No consta cap enregistrament comercialitzat

Béla Bartók

Concert per a violí i orquestra núm. 2

- New Philharmonia Orchestra
Yehudi Menuhin, violí · Antal Dorati, director / EMI (1966)
- Orquestra Simfònica de Chicago
Gil Shaham, violí · Pierre Boulez, director / Deutsche Grammophon (1998)
- Orquestra Filharmònica de Berlín
Midori, violí · Zubin Mehta / Sony (1990)
- Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya (OBC)
Mark Kaplan, violí · Lawrence Foster, director / Koch (1996)
- Orquestra Simfònica de la Ciutat de Birmingham
Laurent Korcia, violí · Sakari Oramo, director / Naïve (2004)

Béla Bartók

El mandarí meravellós, op. 19. Suite

- Orquestra Simfònica de Chicago
Pierre Boulez, director / Deutsche Grammophon (1994)
- Orquestra del Festival de Budapest
Iván Fischer, director / Philips (1997)
- Orquestra Simfònica de Londres
Antal Dorati, director / Mercury (1961)
- Orquestra del Concertgebouw d'Amsterdam
Riccardo Chailly, director / Decca (1997)
- Orquestra de Filadèlfia
Eugene Ormandy, director / Sony (1962)
- Orquestra Simfònica de Londres
Georg Solti, director / Decca (1962)

Manel Valdivieso director

Nascut a Barcelona, va fer els estudis musicals a l'Escolania de Montserrat i als Conservatoris de Badalona i Barcelona. Més tard, va completar la seva formació estudiant anàlisi amb Benet Casablanca i direcció d'orquestra amb Antoni Ros Marbà. Ha dirigit les principals orquestres espanyoles com ara les de La Coruña, Granada, Tenerife, Madrid (Nacional, Sinfónica i RTVE), Bilbao, Castella i Lleó, Santiago de Compostela, Còrdova, Sevilla, Principat d'Astúries, Màlaga i les Balears.

Paral·lelament compta també amb una important trajectòria operística que l'ha dut a debutar al Gran Teatre del Liceu, Teatro Real de Madrid, a l'Òpera Nacional de Corea (Seul) i a l'Òpera de Washington DC amb títols com *L'Elisir d'Amore*, *El barber de Sevilla*, *Carmen*, *Lucia di Lammermoor*, *Il Trittico*, *Madama Buterfly*, *Il Trovatore*, *Turandot*, *Tosca*, *The Turn of the Screw*, entre d'altres. Manel Valdivieso ha enregistrat per a Harmonia Mundi, Naxos, TV3-Catalunya Música i Columna Música diferents projectes discogràfics, la majoria centrats en l'obra de compositors actuals. Malgrat el fort impuls internacional de la seva activitat recent, ha mantingut sempre un ferm contacte amb la realitat musical del nostre país, col·laborant i participant decisivament en molts projectes professionals nous impulsats per conjunts de perfil jove o de nova creació com ara Girona XXI (del qual és director musical), Murtra Ensemble, Orquestra de Cambra de Cervera, Orquestra Barroca Catalana, Orquestra de Cambra de Granollers i molts altres.

De la seva activitat recent cal destacar nombroses presències a la Temporada estable de la Simfònica de Frankfurt-Oder (Alemanya), OFM (Orquesta Filharmónica de Málaga), OBC (Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya) i l'Orquestra de Cambra de Ginebra, amb la qual ha realitzat una gira per països mediterranis i el concert inaugural de la seva temporada. Valdivieso també és el titular de l'aula de direcció d'orquestra al Musikene i al Conservatori Superior del Liceu des de l'any 2010 i director artístic de la JONC des del 2001.

Manel Valdivieso va dirigir l'OBC per darrera vegada el mes de desembre de 2011 interpretant *Guia d'Orquestra* de Britten en els concerts per a escolars que van tenir lloc a L'Auditori.

Helena Satué violí

Descrita per la crítica com a violinista excepcional, amb un domini absolut i virtuós de l'instrument, i una tècnica refinada i elegant, actualment és professora de violí a l'Escola Superior de Música de Catalunya. Del 2001 al 2003 ha estat membre de la European Union Youth Orchestra, i dirigida, entre d'altres, per Sir Colin Davis, Paavo Järvi, Vladimir Ashkenazy i Bernard Haitink, en gires per les capitals més importants d'Europa. Del 2005 al 2006 va formar part de la Gustav Mahler Jugendorchester, dirigida per Claudio Abbado, als festivals de Lucerna, Salzburg, Viena, Londres, París, Edimburg, Munic, Madrid, Santander, Sant Sebastià, etc.

Nascuda a Barcelona el 1983 en el si d'una família de tradició artística, comença els estudis de violí als 5 anys al Conservatori de Badalona. El 1997 continua a l'Escola Superior de Música Reina Sofía de Madrid, i el 2003 és acceptada al Conservatoire National Supérieur de Musique de París, sota la tutela del violinista Boris Garlitzky. Posteriorment, ha fet un màster d'interpretació a l'Haute École de Musique de Ginebra i a la Hochschule für Musik und Tanz de Colònia, amb Mihaela Martin. Satué ha obtingut, durant tres anys, la beca d'estudis a l'estranger de la Generalitat de Catalunya i ha perfeccionat la formació amb nombrosos cursos i classes magistrals impartits, entre d'altres, per Yehudi Menuhin, Zakhar Bron, Ida Haendel, Mauricio Fuks, Keiko Wataya, Antje Weithaas o Stefan Picard. En música de cambra, ha rebut consells de Charles André Linale, Christian Ivaldi i Gabor Tackacs. Als 12 anys va guanyar el primer premi del Concurs Germans Claret, al qual van seguir el primer premi del Concurs de Castellterçol, el del Concurs de Corda de l'Escola de Música de Barcelona, i el del Concurs Cicle de Primavera de la Universitat de Barcelona, a més del Premi Barenreiter de Joventuts Musicals d'Espanya. El 2010, va ser finalista al Concurs Internacional Città di Brescia. Satué ha fet recitals de violí i piano al Palau de la Música Catalana, L'Auditori i La Pedrera de Barcelona, al Festival Pau Casals de Prades, al Festival de San Fruitós de Bages, i en diverses localitats de Catalunya, acompanyada habitualment del pianista Vladislav Bronevitzky. Al 2009 va fundar Músics en Residència, un festival de música de cambra a Alella del qual és directora artística. Té el privilegi de tocar un instrument Guarneri del Gesù de 1740 que pertany a un mecenes particular.

Helena Satué participa en la Temporada de l'OBC a L'Auditori per primera vegada en aquest concert.

JOVE ORQUESTRA NACIONAL DE CATALUNYA

La Jove Orquestra Nacional de Catalunya neix el setembre de 1993 amb el nom de Jove Orquestra Simfònica de Catalunya (JOSC) i el 1999 passa a anomenar-se com ara, JONC. L'Orquestra va ser dirigida per Josep Pons des de la seva fundació fins al 2001, any en què Manel Valdivieso agafa el relleu com a director artístic.

L'any 1999 es constitueix la Fundació JONC per aglutinar el nombre creixent d'iniciatives que en el seu sí van prenent forma. El seu Patronat està integrat per diversos representants de la Generalitat de Catalunya i del cercle cultural i musical català.

Des del seu naixement, els objectius principals de la JONC han estat:

- facilitar una formació orquestral integral als joves músics del nostre país
- col·laborar activament en la inserció dels joves músics en la vida laboral
- i contribuir a la formació i a l'enriquiment de nous públics

Tot aquest treball es du a terme mitjançant encontres de treball, classes, conferències, concerts i altres produccions.

La Fundació Jove Orquestra Nacional de Catalunya inclou tres orquestres diferents:

La **JONC Alevins**, formada per joves músics menors de 19 anys i el seu objectiu és la introducció al treball d'orquestra d'alta qualitat.

La **JONC** que abasta fins als 25 anys i té per objectiu principal la formació orquestral integral.

La **JONC Filharmonia**, orientada a culminar els objectius educatius i artístics de la JONC mitjançant produccions amb criteris professionals. La finalitat és oferir una formació post acadèmica als joves músics i facilitar-los l'accés a la vida professional.

La JONC ha participat en els festivals i sales de concerts més importants del país, sota la direcció de mestres del prestigi de Josep Pons, Guy van Waas, Ernest Martínez-Izquierdo, Jordi Mora, Manel Valdivieso, Barry Sargent, Jan Caeyers, Robert King, Paul Goodwin, Andrew Parrott, Antoni Ros-Marbà, Lutz Köhler, Salvador Mas, Edmon Colomer, Karl Anton Rickenbacher i Valery Ovsyanikov.

La JONC va participar per darrera vegada en la Temporada de l'OBC el mes d'abril del 2011.

Concerts de l'OBC per rne

Podeu tornar a sentir aquest programa, connectant amb Ràdio Clàssica de RNE el mateix diumenge a partir de les 20 h.

R. Clàssica Barcelona
F. M. 93.0

R. Clàssica Girona
F. M. 91.1

R. Clàssica Lleida
F. M. 89.2

R. Clàssica Tarragona
F. M. 91.5

radio clásica
rne

JOVE ORQUESTRA NACIONAL DE CATALUNYA

Violins

Carina Miruna Adam
Mireia Bartolí Masons
Anna Bayod Pastor
Oriol Capdevila Morro
Dasio Castro Téllez
Sara Cubarsi Fernandez
Samuel Cubarsi Fernandez
Laura Custodio Sabas
Queralt Dos Santos Claret
Roser Farré Macià
Xènia Gogu
Francesc Guzmán Bonet
Alba Hinojosa de la Cerda
Laura Madrià Guitart
Patricia Martínez Ríos
Joan Mestre Descarrega
Eugènia Ostas
Marçal Pàmies Sans
Mikel Paz Rodríguez
Ana Peña Díaz
Anna Roca Codinachs
José Miguel Rodrigo Dorce
Violeta Rosell Martín
Marina Sala Sangrà
Isabel Soteras Valentí
Laura Urteaga Serra

Violes

Àngel Farguell Caus
Patricia Gómez Carretero
Adrià Gorrias Cardona
Gemma Pujol Coderch
Anna Ribera Gironell
Helena Rodríguez Masafre
Guillem Selfa Oliver
Patricia Torres Parada

Oriol Tort Cano
Laura Vaquerizo Larriba

Violoncels

Anna Berruezo Tenas
Adrià Cano Rocabayera
Lorena Lanza Vicente
Rocío López Sánchez
Clàudia Romaní Raventós
Carla Roviroa Guals
Laia Ruiz Llopart
Aleix Sala Ribera
Carlos Sánchez Muñoz

Contrabaixos

Xavier Castillo Martínez
Marta Fossas Mallorquí
Joana González Subirà
Noèlia-Romina Grau Marmol
Miguel Àngel Luzarraga Bellot
Mariona Mateu Carles
Albert Viñas Terris

Flautes

Camila Moukarzel Ortega
Maria Margalida Seguí Tugores
Aleix Vaqué Mur

Oboès

Bernat Ferreras Cabero
Pau Roca Carreras
Guillem Vilar Serra

Clarinets

Liam Harman
Antonio Niguez Grau
Juncal Salada Codina

Fagots

Nahia Gasteasoro Etxebarria

Alba González Ruiz
Daniel Ortuño Gelardo

Trompes

Carles Chordà Sanz
Marc García Anguera
Anaïs Romero Blánquez
Ismael Vidal

Trompetes

Carlos Bosch Bosch
Berta Garcia Gala
Albert Marigó Sarrion

Trombons

Alba Pujals Roigé
Alejandro Ruiz Alegre
Daniel Téllez Gutiérrez

Tuba

Sergio Sanjuan Albado

Percussió

Pere Cornudella Heras
Julian Enciso Izquierdo
Jordi Fontanet Claret
Dani Ishanda Moles
Pau Montané Pascual
Miquel Vich Vila

Arpa

Olga Benito Ramírez

Piano

Marc Castellà Bové
Alba Socuéllamos Montón

||:OBC

ORQUESTRA SIMFÒNICA
DE BARCELONA
I NACIONAL DE CATALUNYA

ABRIL 2012

Divendres 27 a les 21h

Dissabte 28 a les 19h

Diumenge 29 a les 11h

EL WAGNER MÉS SIMFÒNIC

ORQUESTRA SIMFÒNICA
DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

Josep Pons director

WAGNER

Obertura de *Die Meistersinger*
Encantaments del Divendres Sant de *Parsifal*
Preludi i "Liebestod" de *Tristan und Isolde*
Fragments de *Götterdämmerung*

Preus de 20 € a 45 € • Venda d'entrades a les Taquilles de L'Auditori i al Telentrada de CatalunyaCaixa

L'AUDITORI